

Barnepligtsloven af 8de Mai 1829 foreffrevet, at Landmilicesesstionens Kjendelser gaae lige til Høiesteret. Derved spares betydelig Tid. Her derimod er det foreslaaet i Udkastet, at Dvæstioner om, hvorvidt de omventilerede Personer skulle være pligtige at tjene i Borgervæbningen eller ikke, skulle gaae den sædvanlige Instantsvei, altsaa først til Hof- og Stadsretten, og derefter til Høiesteret. Men dette vil medtage en betydelig Tid og betydelige Bekostninger, og, uagtet den store Respect, jeg har for Domstolenes Afgjorelse fremfor en arbitrair Afgjorelse, troer jeg derfor her, at den administrative Afgjorelse ikke er til nogen Ulempe, og jeg kan saaledes ikke Andet end vedblivende fastholde Udvalgets Indstilling i denne Henseende.

Orsted: Det er jo vistnok, at netop de Spørgsmaal, som den høistærede Justitsminister har fremsat, ideligt ville opstaae med Hensyn til Forpligtelsen til at indtræde i Borgervæbningen, men det forekommer mig, at Spørgsmaalene ere af en saadan Natur, at man maa finde, at de beqvemmere kunne afgjores ad administrativt Veie end af Domstolene. Naar der skal finde en meget subtil Afgjorelse Sted af saadanne Spørgsmaal, om En har havt staadigt Ophold eller om hans Ophold har været saa langvarigt, at det har faaet den Charakter af Stadighed, som forudsættes i § 4, saa maa der anstilles en Mængde Undersøgelser, optages Thingsvidner, og, naar det saa kommer til Udsaldet, er man maaskee ligesaa usikker. Derfor vil, som jeg har bemærket før, det Tilfælde meget let indtræde, at, medens man procederer, forandrer han sin Stilling, enten træder han ud af sit Forhold i Staden, og det kan da ikke interessere, at han til sin Tid havde været pligtig at tjene i Borgervæbningen, eller hans Ophold bliver saa langvarigt, at han uomtvistelig bliver pligtig dertil. Altsaa forekommer det mig, at Spørgsmaalets Afgjorelse ved Domstolene ikke er hensigtsmæssigt. Det er langt fra udenfor de almindelige Regler, at Afgjorelsen skeer ad administrativt Veie; det er jo et Spørgsmaal om Ordningen af en offentlig Byrde. En aret Taler har sagt, at Spørgsmaalene om Domicilier afgjores ved Domstolene, men det er kun, naar det

hænger sammen med et Retsspørgsmaal, men paa ingen Maade, naar det staaer i Forbindelse med et administrativt Spørgsmaal; om for Exempel En skal svare personlige Statter paa et vist Sted, om En har erhvervet Forsørgelsesret paa et Sted ved et længere Ophold. Dette, der afgjores ad den administrative Veie, er et Spørgsmaal, som er af større Betydning, end Spørgsmaalet, om En er pligtig til at tjene i Borgervæbningen, ligesom dette sidste Spørgsmaal, som allerede før er bemærket, egentligt kun opstaaer netop med Hensyn til dem, som meget hurtigt ville forandre deres Tilstand, saaledes at Spørgsmaalet ikke har megen Interesse. Det kan være vigtigt for den, der er i et saadant Tilfælde, at han ikke troede sig pligtig til at tage Tjeneste ved Borgervæbningen, fordi hans Ophold ikke er saa staadigt, som antages for at være fornødent, at faae dette afgjort ved en ministeriel Resolution istedetfor ved Domstolene, hvor der skal bekostes en Mængde Thingsvidner optagne i Sagen. Jeg gjentager, det er mig ikke bekjendt, at der er noget andet Land, efter hvis Love Afgjorelsen af Spørgsmaalet om Pligten til Krigstjeneste er underlagt de sædvanlige Domstoles Afgjorelse.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalgets Majoritet:

At Paragraphen udgaaer og istedethersfor indføres en Paragraph saalydende:

„Dersom Nogen finder sig besejret til at andrage paa Forandring i Indrulleringscommissionens Beslutning, enten med Hensyn til Spørgsmaalet om hans Forpligtelse til at tjene ved noget af de borgerlige Corps'er eller angaaende den Art af Tjeneste, der bliver ham at paalægge, har han derom at henvende sig til Justitsministeren, som afgjør Sagen.“

blev forkastet med 28 Stemmer mod 7.

2) Udkastets § 12:

Spørgsmaal, som angaae Nogens Forpligtelse til at ansættes ved de borgerlige Corps, kunne, naar den Paagældende er utilfreds med den borgerlige Indrulleringscommission's Afgjorelse, underkastes de ordinaire Domstole. I alle andre Tilfælde kunne de af Commissionen afgivne Bestemmelser, saasom navnlig an-